

Sygn. akt **IC 389/14**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 października 2014 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu, Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Agata Masłowska

Protokolant: Marta Krawiec-Klimczak

po rozpoznaniu w dniu 6 października 2014 r. we Wrocławiu

na rozprawie

sprawy z powództwa **P. B.**

przeciwko **Bankowi (...) S.A. z siedzibą we W.**

o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego

o d d a l a powództwo.

Sygn. akt **IC 389/14**

UZASADNIENIE

Pozwem z 5 listopada 2013 r. (k.2-5), wniesionym przeciwko Bankowi (...) S.A.z siedzibą we W., P. B.wystąpił o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego w postaci bankowego tytułu egzekucyjnego – który oznaczył jako W.z (...) Banku S.A.z 12 marca 2008 r. opiewający na kwotę 23.286,84 zł. Uzasadniając swe żądanie, powód wskazał, że poprzednik prawny pozwanego Banku (...) S.A.we W., którym był (...) Bank S.A.w W., sporządził w dniu 12 marca 2008 r. wyciąg z ksiąg bankowych, z którego wynikało, że powód P. B.jest winny bankowi łącznie 23.286,84 zł. Pozwem z 12 marca 2008 r. (...) Bank S.A.w W.przedkładając tenże wyciąg wystąpił z żądaniem zapłaty na jego rzecz powyższej kwoty, skutkiem czego Sąd Rejonowy (...)w G.wydał przeciwko powodowi nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym. Powód P. B.wniósł skutecznie sprzeciw od powyższego nakazu zapłaty. Po zapoznaniu się z treścią sprzeciwu, strona pozwana cofnęła pozew, na co powód wyraził zgodę; w związku z tym postępowanie zostało umorzone. Powód wyjaśnił ponadto, że w dniu 18 listopada 2004 r. ogłoszona została jego upadłość; postępowanie upadłościowe zostało przeprowadzone i zakończone, w związku z tym sąd upadłościowy umorzył w całości zobowiązania upadłego, nie zaspokojone w postępowaniu upadłościowym, w tym także zobowiązania objęte spornym wyciągiem. Powód wskazał również, że w oparciu o w/w nakaz zapłaty poprzednik prawny strony pozwanej wszczął postępowanie egzekucyjne, które zostało umorzone jako bezskuteczne.

Strona pozwana Bank (...) S.A.z siedzibą we W.w odpowiedzi na pozew (k.59-62) wniosła o uwzględnienie powództwa oraz o odstąpienie od obciążania strony pozwanej kosztami procesu, w tym kosztami zastępstwa procesowego. W uzasadnieniu strona pozwana wskazała, że na podstawie umowy z 27 listopada 2012 r. pozwany bank przeniósł sporną wierzytelność na podstawie art. 509 kodeksu cywilnego [dalej: k.c.] na rzecz (...) (...), co wyklucza dalsze wykorzystanie bankowego tytułu egzekucyjnego (nabywca wierzytelności nie jest bowiem bankiem). Strona pozwana zaznaczyła ponadto, że podstawą prowadzenia postępowania egzekucyjnego nie był bankowy tytuł egzekucyjny, jak twierdzi powód, lecz nakaz zapłaty Sądu Rejonowego (...)w G.(sygn. akt (...)). Strona pozwana podkreśliła również, że zgodnie z jej wiedzą nabywca wierzytelności uzyskał nowy tytuł egzekucyjny w postaci nakazu zapłaty z 26 września 2013

r. (sygn. akt (...)). W ocenie strony pozwanej powód nie miał uzasadnionego interesu prawnego w domaganiu się pozbawienia wykonalności dotychczasowego tytułu wykonawczego, albowiem nie jest on podstawą jakiegokolwiek postępowania egzekucyjnego.

W piśmie z 18 sierpnia 2014 r. (k.86-88) powód wskazał, że nie zgadza się z twierdzeniem strony pozwanej, jakoby po stronie powoda nie występował uzasadniony interes prawny w domaganiu się pozbawienia wykonalności dotychczasowego tytułu wykonawczego. Zdaniem powoda, strona pozwana nie przedstawiła dowodu potwierdzającego przekazanie nabywcy wierzytelności tytułu wykonawczego wystawionego na rzecz Banku. Powód wskazał, że według niego w obrocie prawnym funkcjonują dwa tytuły wykonawcze – jeden wystawiony na rzecz banku, a drugi na rzecz nabywcy wierzytelności. Oba tytuły wykonawcze dotyczą tej samej kwoty należności głównej. W związku z powyższym, powód oświadczył, że nie ma podstaw do zaufania bankowi, że ten ponownie nie wystąpi z wnioskiem egzekucyjnym przeciwko niemu. Powód zaznaczył, że strona pozwana podjęła działania zmierzające do podpisania zwrotnej umowy sprzedaży wierzytelności.

Pismem z 5 września 2014 r. (k.100) powód sprecyzował, że wnosi o pozbawienie wykonalności zarówno bankowego tytułu egzekucyjnego wskazanego w pozwie, jak i tytułu wykonawczego w postaci nakazu zapłaty z 1 lipca 2008 r. wydanego w sprawie (...), zaopatrzonego w klauzulę wykonalności na rzecz (...) Bank S.A. W odpowiedzi na zmianę żądania, strona pozwana pismem z 11 września 2014 r. (k.104) wniosła o uwzględnienie powództwa w zakresie żądania pozbawienia wykonalności bankowego tytułu egzekucyjnego oraz o oddalenie go w części dotyczącej nakazu zapłaty. Strona pozwana podniosła, że postępowanie w sprawie o sygn. (...), w której został wydany przedmiotowy nakaz zapłaty, zostało prawomocnie umorzone, w związku z czym roszczenie powoda jest w tym zakresie bezzasadne.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Postanowieniem z 18 listopada 2004 r. Sąd Rejonowy (...)Wydział (...)z siedzibą w G.ogłosił upadłość P. B.prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą (...)w G., obejmującą likwidację majątki upadłego. W dniu 14 grudnia 2004 r. opublikowano obwieszczenie o ogłoszeniu upadłości dłużnika P. B.i wezwano wierzycieli upadłego do zgłaszania wierzytelności na adres Sądu w terminie jednego miesiąca od ogłoszenia upadłości w Monitorze Sądowym i Gospodarczym. Zadłużenie powoda w tym czasie obejmowało m.in. należność wobec (...) Bank S.A.

Dowody:

- kopia odpisu postanowienia z 18.11.2004 r. (k.25-26)
- kopia zestawienia zadłużenia (k.27)
- kopia ogłoszenia o upadłości (k.28)

Postanowieniem z 10 listopada 2006 r., wydanym w sprawie o sygn. (...)Sąd Rejonowy (...)w G.stwierdził zakończenie postępowania upadłościowego P. B.i umorzenie w całości zobowiązań upadłego prowadzącego działalność pod nazwą (...)w G., które nie zostały zaspokojone w toku postępowania upadłościowego.

Dowody:

- kopia odpisu postanowienia z dnia 10.11.2006 r. (k.29-31)

Już po ogłoszeniu upadłości powoda, jeden z wierzycieli (...) Bank S.A.wniósł w dniu 13 marca 2008 r. przeciwko P. B.pozew o zapłatę 23.286,84 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu. Jako dowód istnienia swej wierzytelności załączył m.in. wyciąg z ksiąg (...) Banku S.A.z 12 marca 2008 r., wskazujący na istnienie wymagalnego zadłużenia w kwocie łącznej 23.286,84 zł, w tym 9.977,02 zł tytułem należności głównej, 598,89 zł tytułem odsetek umownych, 11.925,63 zł tytułem odsetek karnych i 785,30 zł tytułem kosztów i prowizji. W dniu 1 lipca 2008 r. Sąd Rejonowy (...)w G.pod sygn. (...)wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, uwzględniający w całości powództwo. Odpis tego nakazu wraz z odpisem pozwu wysłano do pozwanego. Został on uznany za doręczony w drodze

podwójnego awiza ze skutkiem na dzień 25 lipca 2008 r. Zarządzeniem z 8 października 2008 r. nakaz zapłaty został uznany za prawomocny z dniem 9 sierpnia 2008 r. W dniu 13 października 2008 r. nadano nakazowi zapłaty z 1 lipca 2008 r. klauzulę wykonalności i doręczono wierzycielowi tytuł wykonawczy.

Dowody:

- dokumenty w aktach SR (...)P.o sygn. (...), w szczególności: pozew z 13.03.(...). (kopia: k.14-17), wyciąg z ksiąg bankowych z 12.03.2008 r. (kopia: k.18), nakaz zapłaty z 1.07.2008 r. (kopia: k.13), zwrócona przesyłka z 1.07.2008 r., zarządzenie z 8.10.2008 r., zapisek urzędowy z 13.10.2008 r.

(...) Bank S.A.w styczniu 2012 r. wystąpił do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym (...)J. G.z wnioskiem o wszczęcie postępowania egzekucyjnego na podstawie nakazu zapłaty wydanego w sprawie (...) Komornik wszczął przeciwko P. B.postępowanie egzekucyjne, a następnie postanowieniem z 26 kwietnia 2012 r. umorzył egzekucję jako bezskuteczną.

Dowody:

- dokumenty w aktach komorniczych o sygn. Km (...) w szczególności: wniosek o wszczęcie egzekucji (kopia: k.12), postanowienie z 26.04.2012 r. (kopia: k.19)

P. B.dowiedział się o wydaniu przeciwko niemu nakazu zapłaty w dniu 27 lipca 2012 r. Wniósł sprzeciw od powyższego nakazu zapłaty w dniu 3 września 2012 r., zgłaszając jednocześnie wniosek o przywrócenie mu terminu do jego zgłoszenia. Zarzucił, że nie doręczono mu nakazu zapłaty na aktualny adres zamieszkania. Sąd uznał, że zarzut ten jest uzasadniony, w związku z czym stwierdził, że nie doszło do prawidłowego doręczenia nakazu zapłaty P. B., a tym samym nakaz ten nie uprawomocnił się. W konsekwencji postanowieniem z 25 października 2012 r. Sąd Rejonowy (...)w (...)odrzucał wniosek P. B.o przywrócenie mu terminu do wniesienia sprzeciwu od nakazu zapłaty, uchylił zarządzenie o stwierdzeniu prawomocności tego nakazu, a ponadto z urzędu uchylił postanowienie z 13 października 2008 r. w przedmiocie zaopatrzenia klauzulą wykonalności nakazu zapłaty z 1 lipca 2008 r. Sprawie nadano dalszy bieg pod sygn. akt (...), a następnie (...).

Dowody:

- wniosek z 3.09.2012 r. o przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu (w aktach (...))
- sprzeciw od nakazu zapłaty (w aktach (...), kopia: k.10-11)
- protokół rozprawy z 25.10.2012 r. (w aktach (...))

W toku postępowania o sygn. (...)doszło do połączenia Banku (...) S.A.(...) Banku S.A., wskutek czego całość majątku (...) Bank S.A.została przeniesiona na Bank (...) S.A.W związku z tym Bank (...) S.A.wstąpił w tym postępowaniu w miejsce strony powodowej (...) Banku S.A.

Dowody:

- postanowienie z 12.03.2013 r. (w aktach (...), kopia: k.9)
- częściowy wydruk z Centralnej Informacji KRS z 29.07.2014 r. (k.67-74)

W dniu 27 listopada 2012 r. Bank (...) S.A.przelał przysługującą mu według niego wierzytelność względem P. B.na rzecz (...). (...)(...) z siedzibą w P..

Nabywca wierzytelności uzyskał w dniu 26 września 2013 r. przeciwko P. B.nakaz zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym na kwotę 23.286,84 zł, wydany przez Sąd Rejonowy (...)w L. pod sygn. akt (...). Postanowieniem z 3 grudnia 2013 r. Sąd ten nadał powyższemu nakazowi zapłaty klauzulę wykonalności.

W dniu 17 stycznia 2014 r. nabywca wierzytelności wystąpił do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym (...) w G. P. M.z wnioskiem o wszczęcie egzekucji, powołując się na powyższy nakaz zapłaty, zaopatrzonej w klauzulę wykonalności. Wskutek interwencji P. B.strona pozwana doprowadziła do zgłoszenia przez nabywcę wierzytelności wniosku o umorzenie postępowania egzekucyjnego, w związku z czym postanowieniem z 8 kwietnia 2014 r. zostało ono umorzone. Następnie strona pozwana zainicjowała rozmowy z nabywcą wierzytelności, dotyczące dokonania zwrotnej cesji spornej wierzytelności.

Dowody:

- dokumenty w aktach komorniczych o sygn. Km (...), w szczególności: wydruk wniosku o wszczęcie egzekucji, wydruk nakazu zapłaty z 26.09.2013 r., wydruk postanowienia z 3.12.2013 r., wniosek z 1.04.2014 r., postanowienie z 8.04.2014 r. (kopia: k.92-93)
- kopia korespondencji stron (k.60-63, k.89-91, k.94)

Po doręczeniu mu odpisu sprzeciwu Bank (...) S.A.w W.pismem z 12 kwietnia 2013 r. cofnął pozew w sprawie o sygn. (...), co w konsekwencji doprowadziło do prawomocnego umorzenia tego postępowania przez Sąd Rejonowy Gdańsk-Południe postanowieniem z 23 kwietnia 2013 r.

Dowody:

- pismo z 12.04.2013 r. (w aktach (...), kopia: k.8)
- postanowienie z 23.04.2013 r. (w aktach (...), kopia: k.32)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie mogło zostać uwzględnione, gdyż żaden z dokumentów wskazanych przez powoda nie miał w chwili orzekania cech tytułu wykonawczego, nie mógł zatem być przedmiotem powództwa, o którym mowa w art. 840 k.p.c.

Powód P. B.domagał się pozbawienia wykonalności bankowego tytułu egzekucyjnego z 12.03.2008 r. oraz tytułu wykonawczego w postaci nakazu zapłaty z 1.07.2008 r., zaopatrzonego w klauzulę wykonalności postanowieniem z 13.10.2008 r. Jak przy tym wynikało z akt postępowania o sygn. (...) oraz uzasadnienia pozwu, pisząc o bankowym tytule egzekucyjnym, powód miał na myśli wyciąg z ksiąg (...) Banku S.A.w W.z 12.03.2008 r., znajdujący się na k.4 akt sprawy o sygn. (...). Podstawę prawną żądania powoda stanowił art. 840 kodeksu postępowania cywilnego [dalej: k.p.c.], zgodnie z którym „dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia **tytułu wykonawczego** wykonalności w całości lub części albo ograniczenia” w przypadkach szczegółowo opisanych w tym przepisie. Z przytoczonego przepisu jasno wynika, że przedmiotem powództwa z art. 840 k.p.c. może być wyłącznie tytuł **wykonawczy**, nie zaś tytuł egzekucyjny czy też inny akt dokumentujący istnienie wymagalnej wierzytelności.

Zgodnie z art. 776 k.p.c. podstawą egzekucji jest tytuł wykonawczy. Tytułem wykonawczym jest tytuł egzekucyjny zaopatrzonej w klauzulę wykonalności, chyba że ustawa stanowi inaczej. Tytuły egzekucyjne są enumeratywnie wymienione przez art. 777 k.p.c. i są nimi: 1) orzeczenie sądu prawomocne lub podlegające natychmiastowemu wykonaniu, jak również ugoda zawarta przed sądem; 1¹) orzeczenie referendarza sądowego prawomocne lub podlegające natychmiastowemu wykonaniu; 3) inne orzeczenia, ugody i akty, które z mocy ustawy podlegają wykonaniu w drodze egzekucji sądowej; 4) akt notarialny, w którym dłużnik poddał się egzekucji i który obejmuje obowiązek zapłaty sumy pieniężnej lub wydania rzeczy oznaczonych co do gatunku, ilościowo w akcie określonych, albo też wydania rzeczy indywidualnie oznaczonej, gdy w akcie wskazano termin wykonania obowiązku lub zdarzenie, od którego uzależnione jest wykonanie; 5) akt notarialny, w którym dłużnik poddał się egzekucji i który obejmuje obowiązek zapłaty sumy pieniężnej do wysokości w akcie wprost określonej albo oznaczonej za pomocą klauzuli waloryzacyjnej, gdy w akcie wskazano zdarzenie, od którego uzależnione jest wykonanie obowiązku, jak również termin, do którego wierzyciel może wystąpić o nadanie temu aktowi klauzuli wykonalności; 6) akt notarialny określony

w pkt 4 lub 5, w którym niebędąca dłużnikiem osobistym osoba, której rzecz, wierzytelność lub prawo obciążone jest hipoteką lub zastawem, poddała się egzekucji z obciążonego przedmiotu w celu zaspokojenia wierzytelności pieniężnej przysługującej zabezpieczonemu wierzycielowi.

Bankowe tytuły egzekucyjne zaliczają się do grupy tytułów egzekucyjnych wskazanych w art. 777 § 1 pkt 3 k.p.c. Ustawodawca przyznał szczególne uprawnienia bankom, które w oparciu o art. 96 ustawy z 29.08.1997 r. Prawo bankowe (t.jedn. Dz.U. z 2012, poz.1376 ze zm.) mogą na podstawie ksiąg banków lub innych dokumentów związanych z dokonywaniem czynności bankowych wystawiać bankowe tytuły egzekucyjne. Jak przy tym wskazano w art. 97 ust. 1 tej ustawy, bankowy tytuł egzekucyjny może być podstawą egzekucji prowadzonej według przepisów Kodeksu postępowania cywilnego po nadaniu mu przez sąd klauzuli wykonalności. Z zacytowanych regulacji wynika w sposób nie budzący żadnych wątpliwości, że bankowy tytuł egzekucyjny nie ma charakteru tytułu wykonawczego w rozumieniu przepisów postępowania cywilnego – i uzyskuje taki charakter dopiero po zaopatrzeniu go w klauzulę wykonalności przez Sąd, w postępowaniu uregulowanym art. 786² k.p.c. Dokumenty wystawiane przez banki miały charakter samoistnych tytułów wykonawczych (bez zaopatrywania w sądową klauzulę wykonalności) jedynie w okresie obowiązywania poprzedniej ustawy Prawo bankowe (z 31.01.1989 r.), a zatem do 1997 r. Powód nie wykazał w niniejszej sprawie, aby wystawiony został przeciwko niemu jakikolwiek bankowy tytuł egzekucyjny w rozumieniu ustawy Prawo bankowe, który zostałby następnie zaopatrzony przez Sąd w klauzulę wykonalności. Nie wykazał zatem istnienia tytułu wykonawczego, który mógłby podlegać pozbawieniu wykonalności.

Jak wskazano wcześniej, z argumentacji powoda wynika, że w istocie jego intencją było pozbawienie wykonalności wyciągu z ksiąg bankowych z 12.03.2008 r., złożonego do akt (...). Wbrew temu, co wskazywał powód, dokument taki nie jest tożsamy z bankowym tytułem egzekucyjnym w rozumieniu ustawy i nie ma waloru tytułu egzekucyjnego czy też wykonawczego. Zagadnienie charakteru wyciągów z ksiąg bankowych reguluje art. 95 ustawy Prawo bankowe, który według stanu na 12.03.2008 r. stanowił w ust. 1, że księgi rachunkowe banków, wyciągi z tych ksiąg podpisane przez osoby upoważnione do składania oświadczeń w zakresie praw i obowiązków majątkowych banku i opatrzone pieczęcią banku oraz wszelkie wystawione w ten sposób oświadczenia zawierające zobowiązania, zwolnienie z zobowiązań, zrzeczenie się praw lub pokwitowanie odbioru należności oraz stwierdzające udzielenie kredytu, pożyczki pieniężnej, ich wysokość, zasady oprocentowania, warunki spłaty, przeniesienie wierzytelności zabezpieczonej hipoteką lub zastawem rejestrowym, mają moc prawną dokumentów urzędowych oraz stanowią podstawę do dokonania wpisów w księgach wieczystych i rejestrach publicznych. Ani ówczas, ani obecnie wyciągi z ksiąg rachunkowych banku nie mają charakteru tytułów egzekucyjnych czy też wykonawczych; ustawodawca przydał im moc prawną dokumentów urzędowych, co wpływa na ich walor dowodowy, nie daje natomiast bankowi możliwości prowadzenia egzekucji bezpośrednio w oparciu o nie. Wyciąg z ksiąg rachunkowych banku może jedynie stanowić podstawę do wystawienia bankowego tytułu egzekucyjnego przez bank, jak również uzyskania tytułu egzekucyjnego w postępowaniu sądowym (wówczas wyciąg z ksiąg banku ma charakter dowodu, podlegającego ocenie Sądu). Skoro zatem przedmiotowy wyciąg z ksiąg banku nie był w chwili jego wydania ani nie jest obecnie tytułem wykonawczym (ani nawet tytułem egzekucyjnym), nie może być przedmiotem powództwa przeciwegzekucyjnego.

W związku z powyższym Sąd oddalił powództwo w części w jakiej odnosiło się ono do bankowego tytułu egzekucyjnego czy też wyciągu z ksiąg rachunkowych banku z 12.03.2008 r. Żaden z tych aktów nie miał w ocenie Sądu charakteru tytułu wykonawczego. Bez znaczenia dla sprawy były natomiast argumenty strony pozwanej, wskazujące na zbycie wierzytelności objętej spornym wyciągiem, czy też nieprowadzenie aktualnie egzekucji dotyczącej tejże wierzytelności.

Na marginesie wskazać należy, że strona pozwana wnosila, aby w powyższym zakresie powództwo uwzględnić, a zatem w dorozumiany sposób złożyła oświadczenie o uznaniu powództwa. Jak wynika z art. 213 § 2 k.p.c. Sąd jest związany uznaniem powództwa, **chyba że uznanie jest sprzeczne z prawem** lub zasadami współżycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa. W ocenie Sądu nie było podstaw, aby w niniejszej sprawie uwzględnić powództwo tylko ze względu na to, że strona pozwana je częściowo uznała – gdyż rozstrzygnięcie takie byłoby w ewidentny i rażący sposób sprzeczne z prawem. Nie jest bowiem dopuszczalne pozbawienie wykonalności w trybie art. 840 k.p.c. aktu, który nie ma charakteru tytułu wykonawczego.

Nie znajduje również uzasadnienia żądanie powoda pozbawienia wykonalności nakazu zapłaty z 1.07.2008 r., wydanego przez Sąd Rejonowy (...)w G. pod sygn. akt (...). Po pierwsze wskazać trzeba, że powód wniósł skutecznie sprzeciw od powyższego nakazu, co zgodnie z art. 505 § 1 k.p.c. spowodowało utratę mocy przez nakaz zapłaty i skierowanie sprawy do rozpoznania na rozprawie. W trakcie postępowania prowadzonego pod sygn. akt (...)strona pozwana (ówcześnie występująca w roli powoda) cofnęła pozew, co w konsekwencji na podstawie art. 355 § 1 k.p.c. doprowadziło do prawomocnego umorzenia postępowania. Niezależnie zatem od niniejszego postępowania tytuł **egzekucyjny** (nakaz zapłaty), stanowiący podstawę wydania tytułu wykonawczego, został wyeliminowany z obrotu prawnego. Po drugie, co istotniejsze, z obrotu prawnego wyeliminowany został również już wcześniej tytuł **wykonawczy**, obejmujący nakaz zapłaty z 1.07.2008 r. zaopatrzony w klauzulę wykonalności postanowieniem z 13.10.2008 r. Z akt sprawy (...)wynika bowiem, że po wniesieniu przez P. B.sprzeciwu od nakazu zapłaty wraz z wnioskiem o przywrócenie terminu do jego wniesienia, Sąd stwierdził, że nie doszło do prawidłowego doręczenia pozwanemu odpisu nakazu zapłaty i w związku z tym ustalił, że nakaz zapłaty nigdy się nie uprawomocnił. Wobec tego postanowieniem z 25.10.2012 r. (k.73 akt (...)) Sąd z urzędu uchylił postanowienie z 13.10.2008 r. w przedmiocie zaopatrzenia klauzulą wykonalności nakazu zapłaty z 1.07.2008 r. Wobec tego bezprzedmiotowe jest w chwili obecnej pozbawianie wykonalności spornego tytułu wykonawczego, gdyż z procesowego i funkcjonalnego punktu widzenia został on już „pozbawiony wykonalności” w innym trybie – poprzez uchylenie postanowienia o nadaniu klauzuli wykonalności.

Wobec tego również i w zakresie, w jakim powództwo odnosiło się do tytułu wykonawczego wydanego w sprawie (...), podlegało ono oddaleniu jako bezzasadne.

Warto zauważyć na marginesie, że w stosunku do powoda w obrocie prawnym rzeczywiście aktualnie **istnieje** przynajmniej jeden tytuł wykonawczy, mogący stanowić podstawę egzekucji sądowej. Nie jest to jednak żaden z tytułów wskazanych w żądaniu pozwu. Sporna wierzytelności objęta jest nakazem zapłaty z 26.09.2013 r., wydanym przez Sąd Rejonowy (...)pod sygn. akt (...)na rzecz (...) (...)z siedzibą w P., który został przez tenże Sąd zaopatrzony w klauzulę wykonalności. Powód nie domagał się jednak pozbawienia wykonalności tego tytułu wykonawczego, zaś zgodnie z art. 321 k.p.c. sąd nie może wyrokować co do przedmiotu, który nie był objęty żądaniem, ani zasądzać ponad żądanie.

Mając na względzie powyższe, Sąd orzekł jak w sentencji.

Sąd nie orzekał o obowiązku poniesienia przez powoda lub stronę pozwaną kosztów procesu, nie było bowiem uzasadnionych podstaw, aby obciążać nimi którąkolwiek ze stron. Powód przegrał spór, w związku z czym nie było możliwe uwzględnienie jego żądania obciążenia strony pozwanej kosztami procesu. Z kolei strona pozwana (która formalnie spór wygrała, choć z innych przyczyn, niż te na które się powołała, i częściowo niejako „wbrew jej woli”, bo wskutek nieuwzględnienia uznania powództwa), pierwotnie wносиła wyłącznie o nieobciążanie jej kosztami procesu (k.59), a następnie wniosła o „zasądzenie **od pozwanego** na rzecz powoda zwrotu kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych” (k.104). Wobec tego nie zgłosiła do zamknięcia rozprawy w sposób skuteczny żądania zasądzenia od powoda na swoją rzecz kosztów procesu, a tym samym nie było podstaw, aby powoda tymi kosztami obciążać (mimo że spór przegrał).